

2. lpp. Deputāte Gunta Abaja grib pārredzēt laukumu.
3. lpp. Oksfordā par pavāru. Jauna dundadznieka stāsts.
4. lpp. Mēs — Lielajā talkā.
5. lpp. Lapsene jātnieciņš un kautrīgais dižkoksngrauzis.
5. lpp. Zinātniskās pētniecības darbi — no II pasaules kara līdz tāfeles higiēnai.
6. lpp. Duņdžiņu teātra sporta komandas turpinās kustību.

Redaktora vārdi

Vai pasaules ļaunums?

Tautā dzīvo daudz teicienu. Arī tas, ka viss pasaules ļaunums ceļoties no salīdzināšanas.

Tomēr salīdzināt var dažādi. Var tā, ka barojas tik pazīstamā skaudība. Salīdzinu — kādam smukāka sieva, lielāka māja, šikāks autiņš... Ak, vai, pat baznīcā var ausīties, kā tas tur — bagātais — ieber ziedojumu traukā vien tikai dažas monētas, un izdarīt salīdzinājumu. No tāda tiešām ceļas ļaunums, kas agrāk vai vēlāk kā bumerangs sāpīgi iebelz pašam salīdzinātājam.

Bet var taču pavisam citādi. Šajā *Dundadzniekā* Gunta Abaja salīdzina, kā deputāti strādājuši ne tik tālā pagātnē un kā to dara šajos, novada apstākļos. Salīdzina vadītājus. Un sevi — ar pieredzējušiem politiķiem. No sevis gribu piebilst — žēl, ka nav laika pārlasīt paša izdevumu, noteikti būtu saistoši salīdzināt, piemēram, ko divpadsmit intervijās teikuši ducis tautas kalpu, būtībā jau atbildot uz vieniem un tiem pašiem jautājumiem.

Arī jaunais dundadznieks Didzis Pabērzs, kas, svešā zemē ēdinādams citus, paēdina pats sevi, salīdzina: ēdināšanas kultūru un sadzīves kultūru vispār Anglijā un Latvijā, paša valodas prasmi pirms aizbraukšanas un tagad, jā, arī meitenes. Visbeidzot, salīdzina dzīvi svešatnē ar mājām.

Novēlu jēgpilnus salīdzinājumus skaistajā pavasarī!

Alnis Auziņš

Parakstu vākšana

Centrālā vēlēšanu komisija paziņo, ka notiek parakstu vākšana — no 11. V līdz 9. VI likumprojekta *Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē* ierosināšanai un no 18.V līdz 16.VI tautas nobalsošanas ierosināšanai par apturētajiem likumiem *Grozījumi likumā «Par valsts pabalstu izmaiņu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam»*; *Grozījums likumā «Par maternitātes un slimību apdrošināšanu»*; *Grozījumi likumā «Par apdrošināšanu bezdarba gadījumā»*.

Darba laiki parakstu vākšanai Dundagas novadā

Dundagas novada domes ēkā: pirmdien, trešdien, piektdien, sestdien 8.00 – 12.00; otrdien, ceturtdien 13.00 – 17.00; svētdien 9.00 – 13.00. Parakstu vākšanas pēdējās dienās, 9. VI un 16. VI, darba laiks 8.00 – 12.00.

Kolkas pagasta pārvaldes ēkā: pirmdien, trešdien, piektdien 9.00 – 13.00; otrdien, ceturtdien 13.00 – 17.00; sestdien, svētdien 10.00 – 14.00. Parakstu vākšanas pēdējās dienās, 9. VI un 16. VI, darba laiks 9.00 – 13.00.

Kurzemes dziesmu diena Dundagā 4. jūnijā

Programma

- Plkst. 11.00 koncerti baznīcās.
- No plkst. 12.00 līdz 17.00 amatierkolektīvu koncerti Dundagas laukumos.
- Plkst. 13.00 mēģinājumi pa grupām.
- Plkst. 15.00 ģenerālmēģinājums.
- Plkst. 17.30 viesu pieņemšana pie domes priekšsēdētāja.
- Plkst. 19.00 gājiens no vecā pasta ēkas Šlīteres ielā 1.
- Plkst. 20.00 koncerts parka estrādē.

Slīteres ceļotāju dienas 4. un 5. VI

Ceļotāju diena pirmoreiz notika pērn un guva ceļotāju — dabas draugu un aktīvās atpūtas cienītāju — atsaucību, bet šogad uzņems apgrīzienus, jo plānotas divas dienas.

Dundagas novads jeb zeme starp *Lielo* un *Mazo Jūru*, aptverot gan Slīteres nacionālā parka teritoriju, gan pašas Dundagas tuvāko apkārtni, šajās dienās būs īpaši atvērts visdažādākajām ceļotāju vēlmēm.

Līdztekus jau pērn iemēģinātajiem piedāvājumiem jūs gaidīs bunte jaunumu, sākot ar pastaigu pa Dakterlejas bokstābiem, pa ceļam minot velosipēdu pedāļus kādā no Dundagas desmit bōgeniem, pietājot apbrīnot Latvijas ziemeļu āmuli un biohumusa ražotnes čaklās darbinieces Nevejas *Līdumiņos* vai arī izejot veselības kūrī *Mežlīdumos* pie Zilajiem kalniem, beidzot ar piekrastes mazbānīša un jūrmalas augu stāstiem *Sīkragā* un ragu pielaišanas fotosesiju *Vaides Purvziēdos*. Iespējams, ka vakarpusē nonāksiet jau iecienītās viesu mītnēs *Lielās* vai *Mazās jūras krastā* — pie pirts un pankūkām vai kopā ar sklandraušu priekiem varēsiet noklausīties īso kursu lībiešu kultūrvēsturē.

Bet varbūt vēlēšities pavadīt visu dienu

kopā ar lībiešiem tautas namā Mazirbē vai lībiešu centrā *Kūolkā* Kolkā? Varbūt kopā ar ģimeni gribēsiet darboties *Meža skolā* pie Šlīteres bākas? Turpat būs arī putnu klausīšanās nakts pasākums. Sestdien vēl varat pagūt iepazīt tradīcijām bagāto Pāces vilnas fabriku vai piedalīties lauku sētas dzīvē *Jumaros*.

Un kur nu vēl zvēru, putnu un kukaiņu vērošana, ūdensprieki laivās un pirtīs, zivju našķi un vēl, un vēl.

Visa vainagojums — sestdienas vakarā lielkoncerts Dundagas estrādē Kurzemes dziesmu dienā.

Slīteres ceļotāju dienu rīko novada dome kopā ar Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģiona administrāciju un asociāciju *Lauku ceļotājs*.

Sekoiet līdzi ziņām *Lauku ceļotāja* interneta vietnē: www.ceļotajs.lv/slīteresdiena, izvēlieties un piesakieties laikus uz dažādiem maršrutiem, darbnīcām un vēderpriekiem!

Alanda Pūliņa, Dundagas tūrisma informācijas centra vadītāja

Dundagas luterāņu 10. draudzes dienas

Sestdien, 21. V

- 10.00 reģistrēšanās, lūgšana.
- 10.30 Bībeles stunda, tēja un kafija.
- 11.30–12.30 pusdienas.
- 12.30 mācītāja Rolanda Eimaņa saruna ar klātesošajiem.
- 15.00 mācītāja Mārtiņa Burkes-Burkevica iespaidi par piedalīšanos šovā *Dziedi ar zvaigzni*.
- 17.00 Kapelānes un teoloģijas maģistres Rudītes Losānes dzeja. (Par ziedojumiem.)

Svētdien, 22. V

- 10.00 lūgšana.
- 11.00 dievkalpojums.
- 13.00 Ventspils mūzikas skolas stīgu kvarteta koncerts. (Par ziedojumiem.)
- 14.–15.00 pusdienas.
- 15.00 Laila Čakare par Vecās Derības psalmu tulkojumu.
- 16.00 ugunskurs, slavēšana.

Dundagā

- 19. V Dundagas bibliotēkā no plkst. 10.30 līdz 12.00 varēs iegādāties dažādu izdevniecību grāmatas par vairumtirdzniecības cenām.
- 20. V vidusskolā pēdējais zvans.
- 21. V Dundagas Mākslas un mūzikas skolas izlaidums.
- 21. un 22. V Dundagas luterāņu 10. draudzes dienas.
- 27. V bērnodārza *Kurzemīte* izlaidums.
- 29. V pilī pensionāru apvienības *Sendienas* balle.
- 4. VI Kurzemes dziesmu diena.
- 4. un 5. VI Dundagas novadā Slīteres ceļotāju dienas.

Kolkā

- 21. V plkst.15.00 Kolkas mūzikas skolas izlaidums.
- 31. V Vides diena Kolkas ragā.

• Dundagas koris nesenā pagātnē.

Foto no Sandras Lielanses albuma

Trīspadsmīt krēsli

Par rosīgu un pievilcīgu novadu!

Saruna ar Sociālās, izglītības un kultūras komitejas deputāti Guntu Abaju.

— Cik ilgi tu strādā pašvaldībā?

— Mani pieņēma darbā Arnis Tapovs 1992. gadā par programmētāju. Pašvaldības iedzīvotāju uzskaitē toreiz vēl bija uz lielām kartēm, grūti nācās sameklēt vajadzīgo. Dators jau bija, un es sāku strādāt pašvaldībā uz pusslodzi. Izveidojām Latvijā pirmo iedzīvotāju datorizēto datu bāzi — vēl pirms iedzīvotāju reģistra. Tā pamazām izveidojās Informācijas apstrādes dienests. Man uzticēja ieviest datorizētu grāmatvedību. 1995. gadā mūsu pašvaldībā sāka lietot elektronisko grāmatvedības sistēmu. Pirmo Dundagas teritorijas plānojumu veidojām ar arhitektu Uldi Puļķi. Tad kopā ar Sarmīti Kleinbergu un Aivaru Mišķu sākām veidot pašvaldības informatīvās lapas.

Papildus mācījies Latvijas Universitātē plānotāju un projektu vadītāju kursus. Sagatavoju pirmo investīciju projektu vidusskolas siltināšanai, izbūros cauri visiem ekonomiskajiem aprēķiniem un pamatojumiem. Kā nozīmīgu sava darba veikumu varu minēt pirmo pastāvīgā interneta pieslēguma izveidi 2000. gadā pašvaldībai un nākamajā gadā vidusskolai, ko varējām īstenot tikai vienotā projektā ar kaimiņu pašvaldībām. Vadīju projektu, kurā interneta pieslēgumu ieguva visas bijušā Talsu un Ventspils rajona pašvaldības. Tagad dators ir darbarīks, kas palīdz apkopot, sistematizēt informāciju, lai varētu analizēt, gūt plašāku skatījumu un izpratni par procesiem. Tas ir attīstības virzības pamats.

— Kāpēc tu pēdējās pašvaldību vēlēšanās nolēmi iesaistīties politikā?

— Ar patiku daru tiešo darbu. Politikē pēc būtības neesmu. Reforma un novadu izveide lika izšķirties par šo soli. Biju piedalījies pašvaldību sadarbības veidošanā, uzkrājis pieredzi, vadot pašvaldību sadarbības apvienību *Ziemeļkurzeme*, sagatavoju novada apvienošanas projektu. Apspriedēs ar mūsu topošās apvienības cilvēkiem pārliecinājos, ka varu dot ko vairāk. Apzinājos, ka jaunajam, bet mazajam novadam nebūs viegli pastāvēt, konkurējot ar lielajiem, un tur varētu noderēt mana pieredze.

Joprojām mācos būt par politiķi. Droši vien dažkārt nedaru tā, kā rīkotos citi, vairāk pieredzējuši. Bet speciālista un deputāta darbā ir līdzīgs — lai lemtu, svarīgi iegūt pietiekamu informāciju. Gribu pārrēķināt laukumu, kurā notiek darbība. Kā citādi izšķirties, kuru virzienu politiski atbalstīt? Tas ir nozīmīgi katram vietējam politiķim. Tāpēc arī vajadzētu iepriekš pamatīgi apspriest jautājumus, kā būtu, pieņemot vienu vai otru scenāriju. Diemžēl komiteju un domes sēdēs tā pietrūkst.

— Kāpēc?

— Jau pašā sākumā mani pārsteidza, ka mūs definēja par opozīciju, kura nav pat jā-

uzklausa. Pagasta padomes laikos tā nebija, lai gan strādāja vairāku sarakstu deputāti. Tad krasi nedalīja — mūsējais un svešais. Es gan mēģināju rosināt domu apmaiņu, alternatīvu izpēti, bet saņēmu striktu atteikumu, pat nosodījumu. Ir gadījies, kad es kā speciāliste esmu iebildusi pret sagatavotu lēmumu un mani iebildumi ir noraidīti tikai tāpēc, ka esmu opozīcijā, bet dažas dienas pēc sēdes kolēģi saka: jā, tev tomēr bija taisnība.

— Top novada attīstības programma...

— Jā, un es esmu iepriecināta, ka top labi, jo tie iedzīvotāji, kas iesaistījušies, ir patiesi ieinteresēti. Sabiedrības viedoklim jābūt pārstāvētam!

Diemžēl pašvaldības vadītājs, virzot dažus jautājumus sēdēs vai izdodot rīkojumus, neievēro vietējo iedzīvotāju vairākuma, bet gan šaurākas intereses. Piemēram, tāds ir jautājums par skolēnu autobusa izmantošanu līdztekus pasažieru maršrutam un rīkojums par skolēnu braukšanas kartēm.

— Kas līdz šim liels un labs izdevies?

— Labi, ka izdevās pabeigt Kolkas pagasta teritoriālo plānojumu. Pati pie tā strādāju, arī Aldons Zumbergs politiski atbalstīja. Apstiprinātais plānojums nav pats labākais, bet tik īsā laikā labāk nevarēja, īpaši, ņemot vērā plānojuma vēsturi. Padarītais ļāva tālāk virzīt Kolkas ūdens projektu, arī iegūt finansējumu Kolkas tautas nama remontam.

— Tagad deputāti nolēmuši pabeigt Kolkas sporta halli.

— Te gan gribējās vairāk deputātu diskusiju. Šaubos, vai tas ir pārdomāts lēmums. Kredīts jau ir liels, iedzīvotāju skaits strauji rūk, turklāt iespējamās lielas uzturēšanas izmaksas. Mani neapmierina, ka neizvērtējam projektu ekonomisko lietderību, kādas būs izmantošanas izmaksas.

— Un neveiksmes?

— Kubalu skolas lielā projekta neīstenošana.

— Vēl jau ir laiks...

— Sākotnējās ieceres noteikti nebūs. Bija paredzēts izveidot etnogrāfiski atbilstošu kompleksu, kas Kubalu muzeja sētu padarītu par vienīgo tādu vietu Latvijā, ar ko viss novads lepotos un piesaistītu tūristus. Tas būtu kapitālieguldījums ļoti ilgam laikam. Pārveidots projekts ar samazināto finansējumu to vairs neparedz, daudzas ieceres ir vienkāršotas. Lai nu vispār ko izdara! Darbi vēl nav sākušies (10.V. — Red.).

— Kā vērtē savas saraksta programmas izpildi — pusceļā?

— Programmas, protams, ir visai līdzīgas. No saraksta esam divi, nolikti opozīcijā, līdz ar to mums ir maza ietekme un iespēja savu programmu īstenot. Bet ir jau lietas, kas noris normāli. Negribu visu attēlot tikai melnās krāsās. Uztrauc tas, ka novadā joprojām nav jauniešu darba vadītāja. Tas ir ļoti nopietni. Esmu to jau mēģinājusi risināt, vēl nebūda ma deputāte. Diemžēl arī kā deputāte varu tikai rosināt, man nav iespēju rīkoties. Arī novada attīstības programmu veidojot, ļoti jūtams, ka pietrūkst jauniešu viedokļa. Bet vajag! Bez viņiem skatījums nav pilnīgs. Citādi domājam viņu vietā un būtībā uzspiežam savu redzējumu.

Aigars Zadiņš priekšsēdētāja vadības stilu raksturoja kā autoritāru. Es pat teiktu, ka tuvojas totalitārs režīms. Totalitārisms raksturīga visaptveroša sabiedrības kontrole, atceltas vienlīdzības tiesības, citādi domājošos apkaro un iedarbojas ar psiholoģiskās ietekmēšanas metodēm.

Būtisks rādītājs ir attieksme pret pašvaldības speciālistiem. Pašlaik viņus ļoti ietekmē, piespiež rīkoties, kā vadītājam vajag. Savulaik Gunārs Laicāns ļoti uzticējās speciālistiem. Ar viņu esmu diezgan daudz strīdējies, bet ar Laicānu bija iespējams diskutēt. Tādā domā apmaiņā parasti arī atradām pareizāko risinājumu. Arī ar Austri Kristapsonu

visumā turpinājām šo ceļu.

— Vai neesi nožēlojusi izvēli iesaistīties politikā?

— Vienu brīdi — jā. Vēlāk sapratu, kā jādodala sava darbība: kā politikē varu paust kritisku nostāju, bet lielākoties esmu speciāliste un aizstāvu savu pozīciju, neļaujos ietekmēties. Diemžēl visi kolēģi tā nevar. Ja liek noprast: ja tu nedarīsi tā, tad zini — netrūkst to, kas gribētu strādāt...

Taisnība, es esmu optimiste, vienmēr skatos uz priekšu un ticu labajam. Pretējā gadījumā nevarētu vadīt Attīstības un plānošanas nodaļu. Es meklēju iespējas, kā virzīties uz labo. Mums ļoti vajag atrast jauniešu līderi, kas līdz šim diemžēl nav izdevies. Otrkārt, ļoti vajadzētu atbalstīt uzņēmējus, bet — vienlīdzīgā konkurencē. Mums ļoti vajag cilvēku, un viņiem — darbavietu, pārējais ir pēc tam. Citādi — kāda jēga no mūsu izvērstās izglītības un sociālās struktūras, ja nebūs novadā iedzīvotāju?

— Tātad pietrūkst uzticēšanās?

— Diemžēl tā ir. Gribu citēt atziņu no nesen izlasītas grāmatas *Latvijas attīstības prioritātes*: «Veiksmes stāsts neiestāties, kamēr vara neuzticēties cilvēkiem, kamēr atražosim totalitārās vadības stilu». Sākot dzīvi novadā, mani stipri pārsteidza krasā vadības attieksmes maiņa pret speciālistiem. Lielākajai daļai bez jēl kādiem pierādījumiem pauda nepamatotu neuzticēšanos.

Tā kā pašreiz pašvaldības speciālistus ietekmē, tad jāpšauba arī viņu sagatavotie lēmumi, — vai viņi tos tiešām sagatavojuši kā speciālisti? Patlaban pašvaldības vadība likumus, Ministru kabineta noteikumus un normatīvos aktus tulko pēc vajadzības. Pēdējās sēdēs par to visvairāk esam strīdējušies.

— Tagad jau ir jurists.

— Jā, ir, es arī cīnījos, lai šāds speciālists būtu. Kolkas pagasta teritoriālais plānojums būtu labāks, ja būtu bijis jurists. Jāatzīst, ka mūsu valstī netrūkst pretrunīgu likumu, un tad ir tā — cik juristu, tik tulkojumu. Lai saprastu, kā pieņemt lēmumu, turpinu konsultēties ar Pašvaldību savienības un Saeimā strādājošiem juristiem.

— Pēc vēlēšanām pašvaldībā sāka strādāt cilvēki ar atšķirīgu politisko pieredzi. Vai divos gados jūtama izaugsme — profesionāla, tīri cilvēciska drosme?

— Pēdējās sēdēs tomēr esam sākuši vairāk diskutēt, vairāk iedziļināties, lai izraudzītos pārdomātus risinājumus. Deputāti no uzņēmēju vidus, kam bija pasveša pašvaldības darba organizācija, ir kļuvuši zinošāki.

— Kā tu jūti saikni ar iedzīvotājiem?

— Cilvēki vairāk nāk ārpus pieņemšanas laika, arī piezvana. Ļaudis stāsta par savu sāpi, par to, ka novads kļūst tukšāks no vietējiem iedzīvotājiem, īpaši piekrastē. Ļoti aktīva ir Rasma Sakne no Sīkraga, viņu uztrauc daudzas lietas, sevišķi plānošanā un sabiedriskā kārtībā. Par dzirdēto informēju izpildītāju, Saimniecisko dienestu. Cilvēki izsaka neapmierinātību par bērnodārza *Kurzemes* teritorijas pieejamību, par neizbraucamiem ceļiem, par Sociālā dienesta darbu, — es šos jautājumus esmu tālāk virzījusi komitejās. Ir ātri risināmi jautājumi, ir tādi, kas

prasa ilgāku laiku. Vēlams jau būtu, lai iedzīvotāji ierastos pieņemšanas laikā, jo tad es tiešām varu veltīt vairāk uzmanības.

— Kā aktivizēt iedzīvotājus? Uz sēdēm ar retiem izņēmumiem cilvēki neierodas. Vai deputātiem rosināt tikšanās ar tautu?

— Par aktuālām tēmām — noteikti! Paši rosīgākie iedzīvotāji jau atrod iespēju ierasties. Piemēram, Saknes kundze piedalījies vairākās novada attīstības plānošanas darba grupu apspriedēs, lai gan viņai pašai nav sava braucamā un Sīkragi ir vienīgais piekrastes ciems, līdz kuram nekursē sabiedriskais transports. Arī Miervaldis Ceimurs ir ļoti rosīgs, jā, tas reizēm nav ērti, bet aktivitātē ir arī racionāls grauds. Diemžēl daudzi slīgst depresijā un nekam vairs netic.

Priecājos, ka ierodas uzņēmēji un piedalās diskusijās. Par attīstības plānu izvērtušās auglīgas diskusijas. Politiski vieni paši to nespēj. Man papildu saikni ar iedzīvotājiem deva Kolkas pagasta teritoriālā plānojuma sabiedriskās apspriešanas, uz kurām ieradās gana daudz iedzīvotāju. Jāapzinās, ka daļa aktīvo iedzīvotāju ir prom no Latvijas, atliekušie ir pārslogoti ar darbiem un tāpēc neiesaistās. Plus vēl mazliet Ziemeļkurzemes mentalitātes. Bet, ja cilvēkus uzrunā, viņi atsaucas un neliedz padomu.

— Kā pieslīpējušies abu pagastu iedzīvotāji?

— Sākumā valdošā piesardzība ir pārvarēta. Pati ar vienu kāju esmu Dundagā, ar otru Kolkā, es novadu izjūtu kā organisku kopumu. Varbūt Kolkai tiek mazliet vairāk finansu, ja samērojam teritoriju un iedzīvotāju skaitu. Vairāk būtu jāskatās, kur jēgpilni ieguldīt. Jāņem vērā, ka Kolkā ir lieli kredīti, kas Dundagas pašvaldībai nebija, un Kolkā it īpaši rūk iedzīvotāju skaits. Tautas skaitīšanas rezultāti varētu būt ļoti bedīgi.

Sāp, kā pašvaldība posta pasažieru pārvadājumus. Jā, lielākā daļa sabiedrisko maršrutu ir izveidojušies no skolēnu pārvadājumiem, bet piekrastē it īpaši tie jāsauglabā. Ja tā izmirs, tad būs daudz lielāki administratīvie izdevumi. Nedrīkst samazināt sabiedrisko transportu! Notiekošais liecina, ka lielā politika mūsu novadā cilvēkam vietu nav paredzējusi, bet es to nevaru pieņemt!

— Visbeidzot, kāds vārds par avīzi, par ko arī īpaši ierakstīts tava saraksta programmas Redkolēģijā tu esi no paša sākuma.

— Tā ir mūsu avīze. Braucot pa Latviju, vienmēr ar interesi paskatos vietējos izdevumus. Reizēm pat atvedu kādu, lai padomātu, ko varētu aizgūt. Notikumi jau vienmēr ir, tie savā ziņā pasaka priekšā, kā avīzi veidot. Jums slodze ir pieaugusi, — avīze iznāk divreiz mēnesī, jāgatavo ziņas arī *Kurzemes radio*, tomēr ļoti gribētos, lai pabeigtu ciemu aprakstu sēriju — Kolkas pusē. Avīze paliek vēsturei. Tā noder skolēniem, studentiem, novadpētniekiem un citiem interesentiem. Un otrs — ļoti vēlos jauniešu skatījumu. Mūsu saraksta deputāti ir par rosīgu un pievilcīgu novadu, un rosīgumu gribu redzēt caur jauniešiem. Par to mums jādomā un lietas labā arī jāstrādā.

Alnis Auziņš

Projektu konkursi

Biedrība *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* izsludina projektu konkursa III kārtu Rīcības plāna Lauku attīstības programmas pasākumā (piešķirtais finansējuma apmērs Ls 97 328,06) prioritātes 1. Dzīves kvalitātes uzlabošana, nodrošinot pakalpojumu pieejamību, kvalitāti un sasniedzamību šādām rīcībām. 1.1. Atpūtas vietu izveide un labiekārtošana, vides sakoptības nodrošināšana, pieejamais finansējums — Ls 14 000,00. 1.2. Iniciatīvas un veselības veicināšanas centru izveide un labiekārtošana, pieejamais finansējums — Ls 41 783,10. 1.6. Veicināt tirgus pieejamību vietējo mājražotāju produkcijai, pieejamais finansējums — Ls 5 000,00.

PROJEKTU LĪDZFINANSE
EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI:
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS

Biedrība *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* izsludina projektu konkursa III kārtu Rīcības plāna Lauku attīstības programmas pasākumā prioritātes 2. Sabiedrisko aktivitāšu īstenošana šādām rīcībām.

2.1. Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana un popularizēšana, pieejamais finansējums — Ls 14 000,00.

2.2. Mūziklīdzības iespējas, interešu klubi un centri, radošās darbnīcas un studijas, pieejamais finansējums — Ls 18 544,96.

2.3. Informācijas pieejas nodrošināšana, pieejamais finansējums — Ls 4 000,00.

Projektu pieņemšana paredzēta no 10. VI līdz 10. VII biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā, Dundagas novadā. Sīkāka informācija biedrības mājas lapā www.dundaga.lv/partneriba/zba vai pa telefonu 63237857.

Svešās zemēs esot jauki

Oksfordā. Par pavāru

Didzis Pabērzs, pirms 3 gadiem beidzis Dundagas vidusskolu, Rīgā izmācījies par pavāru un nedaudz pastrādājis profesijā, kopš pērnā oktobra maizi pelna Anglijā, slavenās augstskolas pilsētā, turklāt savā arodā. Martā Didzis izbaudīja nelielu atvaļinājumu. Dundagā iedzērām īstu angļu tēju un nesteidzoties parunājām.

— Kad uzzināju, ka angļi dzer tēju ar pienu, man tas likās jocīgi.

— **Un noteikti vispirms jāpielej piens! Pamatojumu gan nezinu.**

— Es arī ne. Tēju ar pienu gan dzer vecie angļi. Jaunie, pēc maniem vērojumiem, dod priekšroku kafijai. Restorānā, kur es strādāju, virtuvē pārsvarā ir indieši, un viņi laiku pa laikam uztaiša indiešu tēju: uzvāra pienu un tajā ieliek tējas maisiņus, tad pieber cukuru.

— **Kāpēc tu aizbrauci? Un kā?**

— Pēc vidusskolas īsti nezināju, ko darīt. Nospriedu, ka pavāra profesija vienmēr dzīvē noderēs, un pusotru gadu pavadīju mācību centrā *Riman*. Pamazām arods iepatikās. Bet te bija grūti ko nopelnīt. Internetā papētīju Eiropas Savienības nodarbinātības dienesta lapu. Tur visas dalībvalstis piedāvā darbu. Izsūtīju CV un motivācijas vēstules. Ik pa laikam kāds atsaucās, līdz beidzot no kāda restorāna Oksfordā ieinteresējās pa īstam. Palūdza vairāk ziņu par mani un piedāvāja

— No 12 līdz 14 stundām. Nedēļā caurmērā ir 2 brīvdienas, bet ne noteiktās dienās. Mēnesi uz priekšu neko nevaru plānot.

— **Kā tik ātri, pat pusgadu nenostādājis, tiki uz Latviju?**

— Iznāca vairāk pastrādāt, turklāt tur ik pa laikam pienākas atvaļinājums. Šefs pats atgriezās no 3 nedēļu atvaļinājuma un teica: tu vienīgais neesi paņēmis brīvu, vai negribi uz mājām? Vai ar nedēļu pietiks? Teicu, ka divas būtu ideāli. Iedeva.

— **Vai vari salīdzināt apkalpošanas kultūru? Pie mums joprojām gadās, ka pusstundu neredz klientu...**

— Apkalpošanas kultūra nenoliedzami ir augstāka. Un menedžeri paši strādā līdzī. Pat virsmenedžeri — par viesmīļiem. Brīnījos, ka viņi dara vienkāršākos darbus un nejūtas pārkāpi. Piemēram, notīra logus vai rok sniegu. Tas man rada cieņu.

Tur ir tā — ja darbinieks pieļauj kļūdas, viņu aicina aprunāties. Ja aizrādījumus neievēro, tad — tur ir durvis.

Anglijā ir tā — ja darbinieks pieļauj kļūdas, viņu aicina aprunāties, dod iespēju. Ja aizrādījumus neievēro, tad — tur ir durvis. Arī es sākumā gandrīz pazaudēju vietu.

darbu. Divās nedēļās bija jāizlemj. Nospriedu: kamēr esmu jauns, iespēja jāizmanto.

— **Dzirdēti bēdu stāsti par aizbraukšanu...**

— Kad atnāk atbilde un jau nopietni aicina, tad taču internetā var painteresēties tuvak, kas ir darba devējs, vai vispār tāds ir.

— **Cik ļoti tev noderēja Latvijā iegūtās profesionālās iemaņas?**

— Ne pārāk. Te neiemāca praksē vajadzīgo. Varbūt darbam Latvijā ar to pietiek, bet Anglijai ne. Nebiju iedomājies, ka tur ēdināšanā ir tik augsts līmenis, pat visvienkāršākos darbus darot. Anglijā dažos mēnešos iemācījos vairāk nekā Latvijā pavāru skolā. Diplomam gan bija nozīme. Ja nebūtu, tad darbu visdrīzāk nebūtu dabūjis. Bet jāmacās bija gandrīz viss no sākuma. Nemāku teikt, vai viņiem ir labākas metodes, bet atšķirīgas.

— **Kāpēc tik daudz indiešu?**

— Viņi meklē darbiniekus ārpusē. Angļi ir diezgan iedomīgi, nav tik čakli. Lai gan — bezdarbs jūtams arī Anglijā, un arī angļis tagad var mazgāt traukus. Mūsu virtuvē gan ir tikai viens angļis.

— **Vai izpaužas īpaša attieksme pret viesstrādniekiem, arī algā?**

— Attieksme ir ļoti laba, draudzīga. Man sākumā trūka iemaņu, bet viņi pacietīgi mācīja, nekritizēja. Taisnība, jo ilgāk strādā, jo vairāk no tevis prasa. Samaksa šķiet tāda pati kā angļiem. Maksā reizi mēnesī. Man iznāk dzīvošanai un vēl mēnesi varētu nopirkt datoru. Mājoklis tur ir ļoti dārgs. Iecienīts veids ir īrēt istabu kādā mājā, es arī tā daru. Tur pavisam ir piecas istabas, katram ģimenei sava, bet kopīga ir virtuve, dušas. Dzīvoju pavisam mazā istabīnā. Lielāku arī nevajag, tad būtu vairāk jāmaksā. Paveicās ar ļoti draudzīgiem mājas biedriem.

— **Automašīnai sakrāt negrāsies?**

— Pārāk dārgs prieks. Drīzāk divritenim. Dzīvoju kilometrus septiņus no darbavietas un parasti braucu ar autobusu. Cita sabiedriskā transporta nav, vēl taksometri. Brīvdienās autobusi nekursē, tad reizēm izmantoju taksi. Pārāk dārgi nav, mūsu naudā apmēram piecus. Vecie takši, kas tur ir modē, tie gan ir dārgi.

— **Cik gara ir darbadiena?**

— **Esi piedzīvojis uz savas ādas?**

— Pašā sākumā gandrīz pazaudēju vietu. Pieļāvu kļūdas un nepietiekamo valodas zināšanu dēļ tās pat atkārtēju. Tad man skarbāk aizrādīja, visu izrunājām, man deva izdevību laboties, un viss nokārtojās.

— **Vai būt pavāram angļu restorānā ir grūti?**

— Gatavot vien ir pats vieglākais. Krietni grūtāk ir saplānot, pārzināt savu sektoru, pasūtīt preces, izkalkulēt, lai nebūtu ne zudumu, ne pārpalikumu, un domāt par cilvēkiem, kas strādās pēc manis. To visu arī daru.

— **Vai tu sev saskati izaugsmi?**

— Noteikti. Tur ir tā — ja darbinieks neprogresē, tad ņem jaunu. Viņi ir ieinteresēti nemitīgā izaugsmē. Ja tās nav, tad agrāk vai vēlāk jāiziet. Bieži vien aiziet arī tad, ja progresē, jo tādām darbiniekam būs labas atsauksmes un pavērsies vēl labākas darba iespējas citos, ievērojamākos ēdināšanas uzņēmumos. Tur ir vairāki līmeņi, un visi darbinieki ir sākuši no paša zemākā. Man ir teikuši: ja tu labi pastrādāsi gadus divus, tev būs labs ieraksts CV un tu varēsi atrast darbu šajā nozarē visur Eiropā.

— **Ja tu tiktu augstākā līmenī, vai tad darbadienas būtu mazāk nogurdinošas?**

— Tāpat garas stundas, bet atbildība — vēl lielāka.

— **Darbs prasa spēkus. Bet ko dari brīvdienās, sevišķi, ja trāpās divas pēc kārtas?**

— Pastaigājos pa pilsētu. Apmēram Ventspils lieluma, tikai daudz vairāk iedzīvotāju, pārsvarā studenti. Uz slaveno augstskolu vēl neesmu bijis. Bet, tāpat kā Latvijas Universitātē neatrodas vienā ēkā, līdzīgi ir tur. Vairākās augstskolas daļās esmu ticis iekšā.

Oksforda ir tīrāka par mūsu pilsētām, lai gan atkritumu tvertņu mazāk un ļaudis biežāk nosviež pārpalikumus uz ielas. Īpaši kalpotāji to visu savāc, bieži brauc laistāmās mašīnas. Oksforda ir smuka. Vienīgi laiks apmācies. Ziemā trīs dienas turējās sniegs, to angļi uztvēra kā katastrofu, kā zemestrīci. Autobusi nebrauca, veikali ciet, uz skolu nebija jāiet.

— **Vai ielas tīra afroangļi?**

• Didzis Pabērzs pie savas darbavietas Oksfordā.

Foto no D. Pabērza albuma

— Kādreiz viesstrādnieki darīja nepatīkamo. Tagad vietējie vairs nav tik izvēlīgi. Tomēr krīzi tur jūt mazāk nekā Īrijā. Anglijā joprojām var dabūt darbu.

— **Vai cilvēki ir draudzīgāki nekā Latvijā?**

— Pārsvarā jā. Sākumā, kad neko nezināju, bieži jautāju, kā kaut kur nokļūt. Visi laipni izpalīdzēja.

— **Un kā ar meitenēm? Arī labvēlīgas?**

— Latvietes ir galvas tiesu pārakas.

— **Vai angļu meitenes ir tik maziņas?**

— Izskata ziņā! Man nepatīk. Un angļietēm ir jocīgs stiliņš. Gan izturēšanās veids, gan apģērbs. Pārspīlēti īsi svārciņi.

— **Tas jau vairāk ir kāju jautājums...**

— Izskatās piedauzīgi, uzmācīgi!

— **Un ir arī uzbāzīgas?**

— Gluži otrādi, vēsas. Pilnīgi noteikti. Oksfordā gan koledžas, gan bāri ir uz katra stūra. Izklaides vietā angļietes visu laiku turas kopā, savā starpā dejo, nevienam dzeķu klāt nelaiž.

— **Arī angļus ne?**

— Angļi mēģina pievērst uzmanību, bet viņas — nekā. Intereses pēc ar darbabiedriem kādā klubā esmu iegriezies. Ballēties neatļaujos. Pat ja tā ir brīvdiena, nākamā ir darbadiena. Jādomā, lai nesanāk ziepes. Tāpēc esmu tikai ielūkojies.

Vēlos iegūt pieredzi, labi apgūt valodu, varbūt pavērsies iespēja vēl labākam darbam kādā Eiropas valstī. Bet palikt visu laiku Oksfordā — to ne! Pēc pāris gadiem gribu atgriezties, vēl pamācīties un uzsākt ko līdzīgu Latvijā.

— **Tad jau tu nemaz nezini, cik tur maksā pudele alus? Vai varbūt ir skārdenēs?**

— Pudelēs. Laikam 2 lati sešdesmit maksā viens aliņš. Jā, bet veikalā nevar nopirkt salātus, rasolu kā Latvijā! Toties ir daudz nelielu ēdnīciņu, vesela iela — ar ēdnīcām vien.

— **Vai rentējas? Tur ir tik daudz ēdāju?**

— Man arī likās dīvaini, konkurence ir ļoti liela. Viņi iziet uz to, ka klienti ir dažādi, un katrai ēdnīcai ir sava specifika. Arī mūsu restorānam, kam galvenais priekšnieks nāk no Francijas, tāpēc ēdieniem ir franču piegarša. Mūsu uzņēmumā ir restorāna apkalpošana, tomēr tas nav no dārgā gala. To var atļauties vidusslānis. Mūsu devīze ir lēti un labi.

— **Kā tev pašam gaumē ēdieni à la Fran-**

ce? — Nepatīk. Es to drīzāk teiktu par angļu virtuvi — diezgan pliekana. Reizēm, kad uz-

taisu ēdamo pašu personālam, tad pielieku garšvielas pēc sava prāta. Angļi vairāk lieto indiešu tipa garšvielas, pie tām neesmu pieradis.

— **Cik bieži ikdienā, vismaz brīvdienās, tu liec lietā profesionālas iemaņas?**

— Darbā to vien daru, kā gatavoju ēdienu, tāpēc brīvajā laikā daudz tam nepievērsu uzmanību. Tomēr apmēram reizi nedēļā uztaidu sev kārtīgu ēdienu, kā man gribas. Piemēram, makaronus ar jūras produktiem.

— **Nemaz ne latviskās kotletes ar kartupeļiem!**

— Cūkgaļu Anglijā ir ļoti grūti dabūt. Lielopu — to gan.

— **Vai angļu valodā tagad esi progresējis?**

— Sarunvalodā noteikti. Prombraucot domāju, ka protu labāk. Sākumā bija grūti uztvert. Angļi ber tik ātri! Lūdzu, lai runā lēni. Vēlos vēl pamācīties valodu, apgūt kultūru.

— **Un pakrāt naudu?**

— Divus trīs gadus pastrādāt, lai sanāktu augstskolai.

— **Oksfordai.**

— Nē! Tur nav budžeta grupas.

— **Latvijā arī drīz vairs nebūs.**

— Tur jāmaksā vismaz 8000 latu gadā. Toties ir koledžas, ne tik dārgs prieks. Savienot pašreizējo darbu ar mācībām gan nav iespē-

jams.

— **Beigu beigās tu pierādīsi daudz strādāt, arī — kaut cik nopelnīt, runāsi angļiski un negribēsies atgriezties.**

— Nē! Man pietrūkst māju, ģimenes. Nedomāju, ka būs tik grūti. Svešumā nerodas draugi, mani vienīgie biedri ir pavāri un tie, kas mājā. Jā, es vēlos iegūt pieredzi, labi apgūt valodu, varbūt pavērsies iespēja vēl labākam darbam kādā Eiropas valstī. Bet palikt visu laiku Oksfordā — to ne! Pēc pāris gadiem gribu atgriezties. Rīgā ir skola, kur māca gan uzņēmējdarbību, gan pavāra amatu. Varētu uzsākt ko līdzīgu Latvijā.

— **Dundagā!**

Alnis Auziņš, vienmēr gatavs ēdājs

Pie mums, uz zemēm

Talka mūsu novadā

Par Lielās talkas norisi stāsta vairāki tās rīkošanā iesaistītie.

Alanda Pūliņa, Tūrisma informācijas centra vadītāja:

— Dakterleajā pie bijušā bulļu stalla un klerperstalla talkojām seši cilvēki no pulksten 10 līdz 15. Uz kādu brīdi mums piebiedrojās arī *Talsu Vēstu* žurnāliste Una Upīte ar saviem jaunākās paaudzes pārstāvjiem. Pilno maisu skaits strauji pieauga līdz 25 un novāktu gruvešu kubikmetri — arī. Pieēja pie upes tagad ir atbrīvota un *kultūrlāņa* biezā augšējā kārtā vismaz daļā teritorijas novākta! Gara acīm jau redzam brīnišķīgu nākotnes pastaigu vietu gan vietējiem, gan ciemiņiem. Atrastos tik šai vēsturiski ļoti saistošajai teritorijai kārtīgs saimnieks!

Andra Ratkeviča, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālās administrācijas vides inspektore:

— Pie Pēterezera takas talcinieki strādāja jau visu aprīli, savāca 2 atkritumu maisus un nojauc veco taku — laipu. Savukārt piekras-

pudeļu krāvumi gan jūrmalā, gan mežā. Alus mīļotājiem tiešām vajadzētu kaunēties par savu uzvedību, jo atstāto cūcību aiz viņiem nokopj bērni. Tāpat izbrīna pieaugušo cilvēku neizglītība un vēlēšanās turēties pie muļķīgām tradīcijām visu lieko izsviest mežā.

Talkas laikā pie skolas tapa kāda īpaša dobe, kas izraisīja garāmgājēju interesi. Proti, visas klases izstādīja ārpusē pie skolas no sēklām izdiedzētos priežu un egļu stādus. Cerēsim, ka izaugs!

Prieku rada tas, ka pēc talkas patiešām ir tīras ceļa malas, jūras piekraste un bērnu darbs nav bijis veltīgs. Kopā tika piepildīti ap 100 atkritumu maisu.

Laimonis Ulmanis, Dundagas vidusskolas skolotājs:

— Pērn nakšņojām pie avotiņa *Ievlejšās*, šogad tur vēl pirms 30. IV kopā ar jaunsargiem vietu sakopām.

• **Dakterleja**

Unas Upītes foto

sēdāmiem līvu sagādātajā autobusā un devāmies uz Sīkragu. Ar mums palika daži līvi, pārējie talkoja Mazirbē un Košragā.

Mūs sagaidīja un darbus ierādīja Rasma Saknes kundze. Viena grupa aizgāja kopt mūsdienu kapus, otra devās uz viduslaiku kapiem. Darba apjoms bija diezgan liels. Strādājām 5 stundas: no plkst. 12.00 līdz 17.00. Grābām lapas, nesām tās prom, dedzinājam zarus. Pēc tam vakarpusē notika saviesīgā daļa pie Dāvja Stalta. Iepazināmies, apspriedāmies. Tur uz ugunsкура lielā katlā vārīja zupu pēc līvu receptes. Sanāca garda.

Par talku Sīkragā kas piebilstams bija arī **Nikam Kinčum** un **Tomam Lejam**.

Niks: — Šajā dienā nekas cits man nebija ielānāts, tāpēc labāk nolēmu iesaistīties un palīdzēt. Spilgti prātā palicis, ka braucām uz Košragu un ēdām garšīgo zupu.

Toms: — Dundagā tāpat nebija ko darīt, bet Sīkraga kapos varēja aplūkot senus krus-

tus un apglabājumus. Tas bija interesanti.

Andris Kojro, Saimnieciskā dienesta vadītājs:

— Šogad nejutām tik ievērojamu Lielās talkas rīkotāju rosību un atbalstu kā pērn. Saņemām tikai dzeltenos maisus atkritumiem. Nebija pat cimdu. Tāpat atkritumus nācās aizvest par savu naudu, par noglabāšanu gan nav jāmaksā.

Diezgan cītīgi bijām strādājuši jau visu aprīli. Ar *simtlatniekiem* jau iepriekš bijām sakopuši Valpenes akmens krāvgumu, Liepniekvalka alas un pašvaldības kapus. Vidusskolas audzēkņi nedēļu pirms talkas pils parkā grāba lapas, *Veselibas centra* ļaudis uzskopa sava nama apkaimi.

Tieši talkas dienā apmēram 30 mazirbnieku saposa skolas stadionu, apzāģēja kokus un ierīkoja soliņus. Rosīgi strādāja vairāki iepriekš neregistrējušies talcinieki. Īpaši čakli darbojās vidusskolas skolotāja Una Sila ar ģi-

• **Kolkā**

Foto no Aigas Ūdres albuma

tē no Mazirbes līdz Kolkai apmēram 15 talcinieki savāca 65 maisus. Īpaši jāuzteic posma Saunags – Kolka talcinieki, kā Kļaviņu ģimene, Hausmaņu ģimene un viņu viesu mājas pastāvīgie apmeklētāji. Daži ļaudis talkoja Šlīteres bākas apkaimē un savāca 2 maisus ar civilizācijas pārpalikumiem.

Jau trešo gadu Latvijas Universitātes bioloģijas studenti un pasniedzēji talkas dienā pulcējas Dāvida plavā, atbrīvojot no nevēlama apauguma bioloģiski vērtīgo plavu. Te pavisam piedalījās 15 cilvēki.

Aldis Pinkens, Kolkas pagasta pārvaldnieks:

— Kolkas ciemā 29. IV atkritumus vāca pamatskolas audzēkņi. Talkas dienā kolcinieki sakopa savas sētas un tīrīja grāvmalas. Četri cilvēki talkas dienā novāca savu mūžu nokalpojušo Priežu dabas takas klājumu.

Aiga Ūdre, Kolkas pamatskolas skolotāja:

— Talkas rudenī un pavasarī ir Kolkas pamatskolas tradīcija. Vēl ilgi pirms Lielās Latvijas talkas tapšanas mēs savu dzimto ciemu ar pašvaldības finansiālu atbalstu esam uzposuši katru gadu. Skolēni čakli strādā un savāc tos atkritumus, kas *nejauši* izbiruši ceļa malās, kāpās, mežā. Lielos atkritumus bērni savākt nevar, bet papīrus un pudeles gan.

Šogad talkā piedalījās apmēram 80 skolēnu un 11 skolotāju. Skolēni tīrīja jūras piekrasti no Ēvažu stāvkrasta līdz Dumburu kalniem, šosejas malas no Ēvažiem līdz Kolkai, Zēņu dīķa apkārtni, meža ceļus no *Latevas* līdz *Delfīnu* mājai, stadiona un skolas apkārtni, kā arī Kolkasragu. Dažas teritorijas bija neierasti sakoptas, piemēram, stadiona apkaimē, bet dažās aina bija visai pierasta — nejdzīgi piedrazots mežs, plastmasas alus

30. IV talkā uz Sīkragu mūs uzaicināja Dāvis Stalts, Līvu savienības priekšsēdētājs. Kaut gan starp jaunsargiem neviena līva nav, atteikt negribējām, jo uzskatām, ka līvu darbība jāatbalsta. Tāpat man likās nozīmīgi parādīt, kādi izskatās Līvu krasta ciemi — plaši, bet tikpat kā bez iedzīvotājiem. Tā arī ir mūsu novada vēstures un kultūras daļa.

Tad nu sestdienas rītā kopā ar jaunsargiem — Kārli Alksni, Endiju un Evu Landmaņiem, Emīlu Bogdanoviču, Kristu Leju, Niku Kinču, Tomu Jansonu un Saivi Geroimu —

• **Mazirbē**

Andra Kojro foto

meni pie savas mājas un Dundagas dīķa apkaimē, Aldis Felts mežā, savukārt apmēram 10 jaunieši sakopa Nevejā pieturvietas apkārtni, savācot vismaz 20 maisus.

Esam sašķirojuši savāktu papīru, plastmasu un stiklu — pavisam trīs konteinerus jeb 21 kubikmetru. Atkritumu daudzums pēdējos gados samazinās. Varbūt tādēļ, ka mazāk un apzinīgāk iepērkamies, varbūt tādēļ, ka regulāri uzposām savu novadu. Talka, manuprāt, nenozīmē tikai vākt atkritumus, talcinieki ir arī tie, kas labiekārto savas sētas, iestāda kokus. Dažādu spodrības darbus turpināsim.

Apkopoja Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

Par zaļu pat vēl zaļāks

Māmiņdienas koncertā

Šoreiz Dundagā tas notika 6. V agrā pēcpusdienā pilī, nevis katrā skolā atsevišķi. Par koncertu savos iespaidos dalās vecmāmiņa Geņa Freimute un māmiņa Dace Savicka. Māmiņdienā uzstājās arī G. Freimutes mazmeitas Monika un Maija un D. Savickas meitas Anete un Kristīne.

G. Freimute: — Ar lielu prieku skatījos, kā dejoja *Sensus* meitenes krāsainās kleitīnās, kā uzstājās mazās balerīnas. Interesanta bija deļa *Govju kazaks*. Labi dziedāja visi kori. Iepriecinoši, ka puīši sacerējuši dziesmas, ko paši izpildīja. Īpaši man patika otrā dziesma.

Kad bērni uzstājās, viņiem skaisti sanāk. Lai tikai rāda, ko māc!

Es jau varētu sēdēt un skatīties ilgi, jo man patika, bet drusku par garu bija gan. Tas tāpēc, ka skolēni bija tik daudz iemācījušies un gribēja pēc iespējas vairāk parādīt.

D. Savicka: — Koncerts man ļoti patika. Priecēja, ka Dundagā ir tik daudz talantīgu bērnu un pedagogu, atšķirīgu kolektīvu un iespēju bērniem attīstīt savas dotības. Apveicami, ka ir vidusskolēni, kas spēj ne tikai mācīties, bet arī dziedāt un dejot. Viņi būs iemācījušies plānot laiku, līdz ar to pagūs daudz izdarīt.

Koncertā uzstājās trīs kori, vidusskolas ansamblis, Vairas teātra bērni, daudzie deļotāji. Vesela bagātība! Paldies visiem skolotājiem, kas ieguldījuši savu darbu, lai bērns labi sagatavotu!

Pērn *Lielās* skolas koncertā bijām četras mammas. Šogad koncerts pilī bija ļoti apmeklēts.

Tā kā zāle bija pilna, tur bija pārāk karsti. Varbūt jādombā par ventilāciju lielajā zālē vai arī jāatgriežas pie vecās kārtības — koncerts varētu notikt gan *Lielajā*, gan *Mazajā skolā*.

Varbūt koncertu rīkot vakarā, kad māmiņas var tikt. Darba dienā ir grūti izrauties. Pēc vēlākā koncerta tālākos māksliniekus varētu aizgādāt uz mājām skolēnu autobuss.

Diāna Siliņa

Sensus stāsts turpinās

7. V pilī notika moderno deļu grupu *Sensus* gada noslēguma koncerts.

Uz lielo zāli veda no papīra izgrieztas pēdiņas. Tās no pašiem pirmsākumiem bijušas *Sensus* pazīšanās zīmes. Zīmētas pēdiņas rotājušas arī *Sensus* deļu krekliņus.

Koncertu vadīja trīs atraktīvi zēni, Vairas Kamaras teātra sportisti: Raitis Bērziņš un divi Edgari — Ćirulis un Pabērzs, brīvi improvizējot un labi iekļaujoties deļu pasaulē.

Scenāriju bija sarakstījusi *Sensus* deļotāja Alise Rozenberga. Viņa savu uzdevumu bija veikusi godam — nav nemaz tik viegli, vadoties pēc dažādiem deļu nosaukumiem, radīt kādu sižetisku līniju.

Vairākās deļās piedalījās pati *Sensus* vadītāja Daina Miķelsone, te būdama Lielā bite starp mazajām, te pārtapdama par apaļīgu un omulīgu mājsaimnieci.

Uz skatuves tiešām atklājās deļas vilinājums. Interesanti tika izdeļotas ainas no dzīves, piemēram, deļā *Krēsls*. Vislielāko publikas sajūsma piedzīvoja deļa *Zeķes*. Bet man pašai vislabāk pie sirds gāja deļa *Lelles*, kas jau kļuvusi par savdabīgu *Sensus* klasiku. Šoreiz tajā piedalījās gan meitenes, kas to deļoja sākumā, gan tās, pievienojušās laika gaitā.

Visvairāk pārsteidza lielais deļotāju pulks. Koncerta noslēgumā, kad visi sastājās uz skatuves, nepaspēju saskaitīt, bet Daina atklāja savējo skaitu — 76, starp tiem arī 12 zēni. Prieks, ka arī viņi atraduši ceļu uz deļu.

Pie Dainas deļo gan lieli, gan mazi skolēni, sākot no pirmklasniekiem un beidzot ar divpadsmitajiem.

Noslēgumā visi deļotāji virtenē izsteidzās pa vidu skatītāju rindām un bija labi saredzami tuvplānā.

Vēl skanēja daudzi paldies, deļotāju atzīšanās Dainai — «Mēs tevi mīlam!», kārdinoši smaržoja kūka, bet *Sensus* vadītāja solīja, ka daļa no stāsta turpināsies nākamgad jaunā kvalitātē. Lai izdodas!

Diāna Siliņa

Ģimenes diena Kolkā

6. V Kolkas pamatskolā jau no paša rīta rosījās gan paši mazākie, gan lielākie mūsu ciema bērni, gatavojoties koncertam, kas veltīts pašiem tuvākajiem — māmiņām, tētiem, vecvecākiem.

Pasākumam bija sagatavojies Kolkas pamatskolas runas pulciņš (vadītāja Inese Ūdre), pūtēju orķestris un vokālais ansamblis (Viesturs Rērihs), līnijdeļu grupa (Aija Valciņa), Kolkas mūzikas skolas koklētāju ansamblis (skolotāja Dzintra Tauniņa), kora klases ansamblis (Inora Sproģe), individuālie izpildītāji un pirmsskolas izglītības iestādes *Rūķītis* bērni (Evita Ernštreite). Runas pulciņā iesaistījušies internāta bērni, skatītājiem piedāvājot nelielu izrādi pēc Enidas Blaitonas stāsta *Pauks un Šmauks* motīviem. Prieks, ka šie bērni darbojas pamatskolas interešu izglītības pulciņos un arī mūzikas skolā. Vislielākie aplausi tika vismazākajiem *rūķīšiem* — Annai, Hannai, Rebekai un Jānim. Viņi izpildīja Daigas Rūtenbergas dziesmas, kas 3. V bija izdziedātas Talsos pirmsskolas vecuma bērnu Dziesmu skolas sadziedāšanās svētkos, kuros kopā ar kaimiņu novadiem piedalījās ap 700 dalībnieku. Patīkami vērot, kā muzicēšanas prasmes pārmantojas no paaudzes paaudzē. Mūsu Viesturs savulaik flautas spēlē skoloja savu meitu Rudīti, bet nu uz skatuves jau pārliecinoši kāpj mazmeitiņa Anna. Tāpat neviltots prieks runas pulciņa vadītājam, direktores vietniecei mācību darbā Inesei Ūdrei par savu meitu — direktores vietniecei audzināšanas darbā, šī pasākuma rīkotāju un vadītāju Aigu Ūdri — un mazbērniem Anniju un Jānīti.

Kad kopā ir bērni, vecāki un skolotāji, kad sadarbojas visas 3 mūsu izglītības iestādes, tad svētkos jūtamies kā vienā lielā ģimenē. Noslēgumā izskanēja Kornēlijas Apškrūmas novēlējums: «To brīnumpuķi / Sirds / Lai audzēt nepieķūst, / No kuras / Dzīves saknes / Mīlestība plūst».

Inora Sproģe

Zinātniskās pētniecības darbi

Par zinātniskās pētniecības darbiem (ZPD) šajā mācību gadā Dundagas vidusskolā pastāstīja mācību daļas vadītāja Austra Auziņa.

Kārtība, kādā skolēni izraugās ZPD, ir šāda: 10. klasē viņi izvēlas tēmu un darbu uzsāk, 11. klasē notiek priekšizstāvēšanās, pēc tam — aizstāvēšana. Priekšizstāvēšanās ir tāpēc, lai skolēni varētu uzlabot savu darbu un tā vērtējumu 12. klasē. ZPD atzīmi liekam atestātā.

Šogad savu ZPD *Videi draudzīga mājsaimniecība Dundagas novada piekrastes ciemos* uzlaboja 12. klases skolniece Diāna Kristiņa un Santa Upnere un 19. III ar to piedalījās Kurzemes reģiona skolēnu ZPD lasījumos Liepājas Universitātē. Meitenes saņēma atzīniņu Vides zinātņu sekcijā. Viņu darba vadītāja — skolotāja Lienīte Iesalniece.

Šajā mācību gadā divdesmit seši 11. klases skolēni ir aizstāvējuši ZPD, divpadsmit vēl tas jāizdara. Labākie darbi šogad bija Aivas Erenštreites *Ekoskola un tās priekšrocības* (Sarmīte Dinsberga), Kristiāna Kevreļa *II pasaules karš Kolkā* (Imants Brusbārdis), Rigondas Pētersones *Dzīves jēgas izpratnes meklējumi jauniešu vecumposmā* (Iveta Bērente), Kārļa Zvirbuļa *Medus labās īpašības* (Valda Parema), Montas Bērentes *Skolēnu attieksmes pret rokrakstiem un to izmantošanas iespējām* (Iveta Bērente), Simonas Bernānes *Angļu valodas nozīme karjeras izvēlē* (Sandra Salceviča), Emīla Petrovica un Jāņa Damberga *Tāfeles higiēna Dundagas vidusskolā* (Inese Ķiršakmene), Jolantas Valciņas *Miegs un gulēšanas paradumi* (Inga Leistmane). Grupu darbu *Cilvēkkapitāls Dundagas novadā* labi bija izstrādājuši un teicami aizstāvēja 11. klases skolēni: Inese Meire, Arnis Sirkels, Sandra Vansoviča, Dārta Vinovska, Mārtiņš Abajs, Signe Aukmane un Kristīne Ivanova (Ligita Ulmane). Labi savu ZPD *Skolas formu ieviešana Dundagas vidusskolā* bija veicis arī 12. klases skolēns Emīls Blumbergs.

Uzklausīja Diāna Siliņa

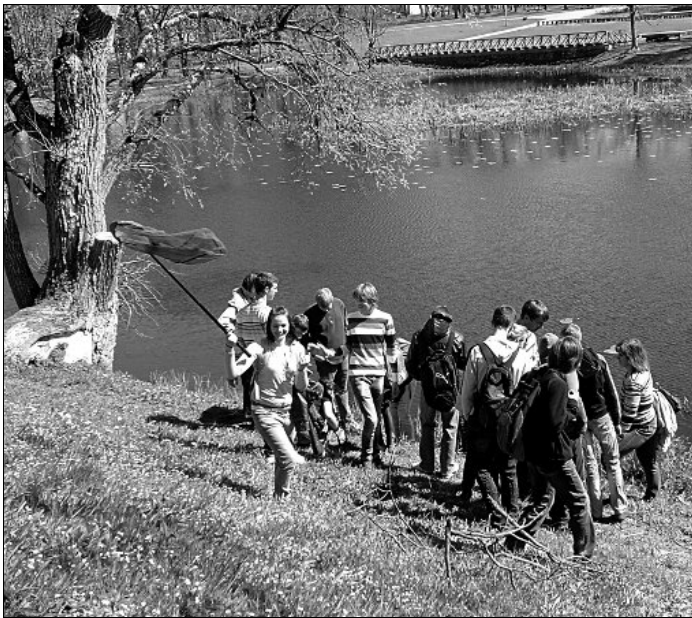
Kukaiņi attēlos un dabā

9. V par Latvijas kukaiņu daudzveidību Dundagas interesentiem stāstīja dabas zinātņu maģistrs un Latvijas Universitātes asistents Kristaps Vilks.

Sākumā visi sanākušie tikās vidusskolas semināru telpā, kur jaunais zinātnieks saistoši, rādot attēlus, visus ieveda savdabīgajā kukaiņu pasaulē. Izrādās, ka Latvijā ir drusku mazāk nekā 14 000 kukaiņu sugu. Taču tas ir mainīgs skaitlis, jo Latvija atrodas starp dienvidiem un ziemeļiem, un tāpēc mums ir tik liela faunas bagātība. Visvairāk kukaiņu atrodami upju un ezeru tuvumā, kā arī plavās, kur zied dažādi augi. Interesanti, kā insekti izvēlas atšķirīgas koku vietas, kur uzturēties. Kristaps norādīja — kā mums garšo atšķirīgi saldējumi, tā kukaiņiem arī — dažādas koku vietas.

Katram kukainim ir savs dzīvesstāsts. Jau kādā no iepriekšējiem *Dundadznieka* numuriem aprakstījām skudrulaavu, par ko kādā

bērnodārza grupā stāstīja Rūta Abaja. Šajā reizē Kristaps uzsvēra pieaugušas skudrulaavas līdzību spārei. Taču ir arī nozīmīgas atšķirības starp abiem kukaiņiem: skudrulaava lido krēslā un dara to, it kā nemācēdams. Skudrulaavam ir gari taustekļi, bet spārei

- Kristapa Vilka stāstījums aizrauj.
- Ar entomoloģisko tīkliņu kā karogu — uz priekšu!

Alandas Pūliņas foto

visu galvu klāj acis, jo redze tai ir ļoti būtiska.

Īpaši uzrunājošs man šķita stāsts par lapseni jātnieciņu, kam ir garš dējeklis

tas apēd koksngrauža kāpuru, ne uzreiz visu, bet pa daļām, sākot ar mazsvarīgākajām un pietauptot kāpuru tīkmēr, kamēr tas jau tikpat kā izgrauzies cauri koka mizai.

Kristaps atzina — mums paveicies, ka dzīvojam Dundagā, jo tai ir bagāta kultūrvēsture un dabas pasaule. Dundagas novadā dzīvo viena no lielākajām Latvijas vabolēm — lielais dižkoksngraužis, kas ir kautrīgs kukainis, ieraugāms tikai priežu mežā krēslā pēc saul-

rieta. Ja tādā vietā un laikā ieraugām 6 cm garu vaboli, tad zinām, ka tā ir pieminētā, un mums var likties, ka atrodamies tropos.

Par Dundagas kukaini — simbolu — uzskata lapkoku praulgrauzi, kas savai dzīves vietai izraugās lielus ozolus. Šis kukainis dzīvo tikai dzīvos kokos, ne mirušos.

Dundagā sastopams arī 2011. gada kukainis ošu dižraibenis.

Ar kukaiņu etalonkolekciju sapulcējušos iepazīstināja gan Kristaps, gan viņa palīdzē Rūta Abaja.

Diena bija saulaina un silta, kā radīta kukaiņu vērošanai, tāpēc pēc teorētiskās daļas sekoja praktiskā. Piecpadsmit skolēni, pārsvarā no 8. klasēm, un skolotāja Lienīte Iesalniece, gandrīz visi, kas bija klausījušies Kristapa stāstījumā, vispirms devās uz diķi pie pils. Tur Rūta ķeselei un sietam līdzīgu rīku gremdēja diķa ūdenī un tajā iekļuvošos kukaiņus lika kastītē, kurā pirms tam iesmelts ūdens. Viņa rādīja skolēniem makstenes kāpuru, ūdens mērītāju, dēles, gliemežvākus un gliemenes, ūdens ēzelīšus un ūdens ērces. Visinteresantākais bija spāres kāpurs ar trim astēm. Ūdensmāņskorpions bija pilns ar mazām ērcītēm, kas to izmantoja kā plostu, lai pārvietotos.

Pie pils ziedēja kļavas, tāpēc kukaiņķeramajā tiklā iekļuva medus un savvaļas bites, kā arī krietns pulks vaboļu.

Saliņā jaunie pētnieki lapkoku praulgrauzi gan neatrada, bet Kristaps un Rūta pamanīja tā atstātās zīmes. Tas apliecināja, ka šis kukainis tiešām te sastopams.

Daba mūsposē tiešām ir tik skaista un daudzveidīga, ka prieks to iepazīt tuvāk. Tāda iespēja būs 4. un 5. VI, Slīteres ceļotāju dienās. Vēl Kristaps aicināja 6. VIII uz neparastu piedzīvojumu pie Šlīteres bākas — vērot kukaiņus naktī!

Diāna Siliņa

Raibs kā dzeņa vēders

Kino dienā

1. V pilī notika kino diena, kurā varēja noskatīties multiplikāciju filmu programmu, filmu *Mazie laupītāji* un *Dancis pa trim*. Par pēdējo jautāju divām dažādu paaudžu skatītājām — Ritai Zemīnai un Diamantai Duplavei.

Rīta Zemīna: — Sākumā man bija grūti uztvert saturu, jo sižets likās sadrumstalots: atmiņas mijās ar mūsdienām. Kad iedziļinājos, tad noskatījos ar lielu nopietnību, jo filmā attēloto laiku pati esmu piedzīvojusi. Divi mani brāļi piedalījās II pasaules karā, trešais vēlāk devās bēgļu gaitās pāri jūrai. Vācu laikos Kaļķu skola bija vāciešu štābs, arī daudzās mājās dzīvoja vācu karavīri. Mans tēvs bija skolas pārzinis, tāpēc mūsu ģimenei skolā bija dzīvoklis. Vācieši lika mums visiem pārvākties uz virtuvi, tur arī dzīvojām.

Spilgti atceros, ka skolā bija sadzīti no leģiona izbēgušie latviešu puīši, daži vēl pavisam nepieauguši, un vācieši gribēja viņus pagalmā nošaut. Vācieši bija gājuši ķēdē un Kaļķu plāvās dezertierus saķēruši. Mana mamma, kas perfekti runāja vācu valodā, izlūdzās, lai viņi to šeit nedara.

Kad jau karš gāja uz beigām un ieradās pēdējie vācu karavīri, pusmūža vīri, viņi negribēja karot, bet atgriezties mājās.

Dundaga jau bija tikai kluss stūrītis, salīdzinot ar citām vietām, bet pat šeit kara elpa mūs nomācoši skāra.

Skatoties filmu, smagu sirdi izstaigāju mūsu vēstures un savu atmiņu takas.

Diamanta Duplave: — Man filma ļoti patika, jo tās centrā bija mīlas stāsts, kas norisinājās uz vēsturiska fona. Skatoties atklājās man nezināmi vēstures fakti un bagātīga emocionālā pasaule, ko toreiz pārdzīvoja latvieši. Viņi vēlējās saglabāt savu valsti un nezaudēt neatkarību, tāpēc iestājās gan leģionā, gan kureliešos. Sievietes piedzīvoja bailes, ka viņu vīri un dēli nepārnāks.

Attēlotā mīlas trijstūra varoņiem bija daudz kas jāpārcieš. Aizkustināja Mārtiņa Freimaņa atveidotā leģionāra gatavība uzupurēties, lai tikai viņa iemīļotā būtu laimīga, kaut kopā ar citu vīrieti. Tas īpaši uzrunāja arī tāpēc, ka Mārtiņš pats tik jauns pavisam nesen aizgāja mūžībā.

Uzklausīja Diāna Siliņa

Jautājumi autorei un ... pašām sev

29. IV arī Dundagas pils salonā atklāja Lailas Pabēzas pirmo dzejoļu grāmatu.

Uz sarīkojumu bija ieradušās tikai dažas sievietes, taču tiešām tās, kas to bija vēlējušās. Arī tāpēc tikšanās ar *Kurpes puķēs* autori izvērtās interesantā un emocionāli bagātīgā notikumā. Būtiska nozīme bija izvēlētajai vietai — tieši pils salonā spēlēja *Sibillas diena* un šī telpa pilī ir kā radīta, lai ieklausītos dvēseles smalkākajās stīgās.

Vakars izvērtās brīvā, atklātā un saistošā

sarunā. Lailas dzejoļi, ko pati autore bija izvēlējusies nolasīt, un stāstījums par grāmatas nosaukuma un dzejas tapšanu savijās ar Vairas redzējumu par Lailas ceļu Dundagā un dzejā, uzdriksstēšanos atvērties un dalīties ar citiem savā pasaules skatījumā un izjūtā. Arī pārējās sievietes uzdeva jautājumus Lailai, citām un, iespējams, pašas sev.

Kādas izskatās Lailas apdzejotās savvaļas

Remontdarbi Līkajā muižā

Par pēdējā laikā paveikto stāsta Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro

Izveidojoties novadam, radās papildu vajadzības pēc darba telpām. Pērn iesākām remontēt bijušo Ziedoņa Frīdenberga dzīvokli novada domes ēkā jeb *Līkajā muižā* Pils ielā 5 pašvaldības policista vajadzībām, iesaistot *simtlatniekus*. Šim nolūkam bija iedalīta nauda budžetā, un arī šogad paredzēts finansējums, lai remontu turpinātu. 1. IV pabeidzām darbu 2. stāvā, kur tagad ierīkoti darba

kabineti policistam, darba drošības speciālistei, kā arī apspriežu telpa, kas var nodotēt, piemēram, Administratīvās komisijas sēdēm, ja tām jānotiek vienlaikus ar komiteju vai domes sēdēm. Pavisam esam izremontējuši vairāk nekā 60 kvadrātmetrus un izlie-tojuši nedaudz virs 2000 latu no iepriekš paredzētajiem līdzekļiem.

Kopumā šī ēka nav pārāk labā stāvoklī,

nāšanai un sporta zāles būvniecībai un Kolkas pašvaldības sociālo vajadzību nodroši-

nāšanai — mājas *Zītari* jumta seguma latojuma un notekcauruļu nomaiņai.

Pieņēma saistošos noteikumus par budžeta grozījumiem 2011. gadā.

Nolēma no a/s *Latvijas valsts meži* nomāt pils parka daļu.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu īpašuma *Indriķi* sadalīšanai 7 zemes vienībās un īpašuma *Tilmači*-5 zemes vienības sadalīšanai 2 zemes vienībās.

Nolēma iekļaut Dundagas novada Kolkas pagasta teritorijas plānojuma grozījumu priekšlikumu reģistrā ierosinājumu īpašumā *Vagari* mainīt atļautās izmantošanas mērķi uz *Jauktas sabiedriskas nozīmes, darījumu teritorija*.

Atļāva apmežot īpašumā *Tierķi* 1,9 ha lauksaimniecībā izmantojamo zemi un īpašumā *Jauntierķi* 2,6 ha lauksaimniecībā izmantojamo zemi.

Apstiprināja saistošos noteikumus *Par sociālās palīdzības pabalstiem Dundagas novadā*.

Vienai iedzīvotājai piešķīra apdzīvojamo platību Dundagā, Talsu ielā 11.

Nolēma uz mēnesi, no 1. līdz 31. VII, slēgt bērnudārzus *Kurzemīte* un *Rūķītis*.

No 9. līdz 22. V. domes priekšsēdētājam

Mūsējie kustību turpinās

29. IV Dundagas pilī notika valsts mēroga turnīrs teātra sportā. Mūsējie tajā guva lielus panākumus.

Sacensībās piedalījās 13 komandas no dažādām Latvijas vietām: Dobeles, Druvas, Dundagas, Jelgavas un Talsiem. Pirmās pakāpes diplomu izcīnīja Dundagas vidusskolas 6.–8. klašu un 10. klases komandas, kā arī Druvas vidusskolas 10.–12. klašu, Jelgavas 10.–12. klašu un Talsu bērnu un jauniešu centra 3.–4. klašu komandas. Tās visas izvirzītas uz 16. teātra sporta finālturnīru skolu jaunatnes 4. Latvijas skolu teātru festivālā *Kustības turpinājums*, kas norisināsies Rīgā no 1. līdz 3. jūlijam. Festivālā notiks cīņa par ceļojošo balvu — mērķaķīti Šā.

Pašlaik balvu glabā mūsējie, atceroties 2009. gada festivālu, kad abas Dundagas sporta teātra komandas izcīnīja uzvaru. Jūlija sākumā noskaidrosies, vai Šā paliks Dundagā, vai no tā būs jāatvadās.

Mūsu vidusskolu 6.–8. klašu grupā pārstāvēja meitenes — Andžela Lepere (kapteine), Īrisa Alksne, Lora Egle, Elīza Gerdiņa un Elīna Sirkele, bet 10. klases komandā piedalījās Raitis Bērziņš (kapteinis), Edgars Cīrulis, Jutta Freimane, Baiba Leskovska un Lāsma Veinberga.

Savējiem līdzī jūta trenere Vaira Kamara.

puķes, piemēram, dzeltenā dzegužkurpīte, jūras rūpija, Eiropas vija, — to varēja aplūkot attēlos uz ekrāna.

Autore atzinās, ka grāmata jau kļuvusi par nesenu pagātņi. Pašlaik Laila dzeju neraksta. Maijā viņai sākas gides gaitas Šlīteres bākā.

Taču grāmata *Kurpes puķēs* ir nonākusi pie lasītājiem un Lailas piemērs kalpo kā iedvesma sievietēm uzdrošināties meklēt sevi un atrast, atklāt kādu no savas personības daudzajām šķautnēm un piepildīt kādu savu sapni.

Diāna Siliņa

darāmā būtu daudz. Nams ir vecs, telpas ir nolietotas, sienas — mitras. Tā, piemēram, bijušajā policista darba vietā siena ir mitra, to vajadzētu nomaiņīt, ja šo telpu nākotnē gribētu izmantot Dzimtsarakstu nodaļas vai jurista vajadzībām. Bet šim darbam vajag finansējumu. Ja deputāti tā nolems, tad darbus turpināsim. Ir vēl citas vajadzības domes ēkai: nopietni jādomā par jaunu jumtu, būtu jāmaina apkures veids, jo krāsnis ir nolietojušās. Jāizstrādā tehniskais projekts centrāl-apkures ierīkošanai no pils katlu mājas. Tad varētu arī nojaukt šķūnīti pie *Līkās muižas* un tā uzlabot ainavu. *Uzklausīja Alnis Auziņš*

Aldonam Zumbergam piešķīra ikgadējo atvaļinājumu.

Nolēma izskatīt deputātes iesniegumu, kas saistīts ar domes priekšsēdētāja darbību, un izveidoja atsevišķu komisiju no deputātiem, kas nav pašvaldības darbinieki.

Izveidoja Dundagas novadā divas parakstu vākšanas vietas: Pils ielā 5-1, Dundagā, novada domes ēkā, un *Brigās*, Kolkā, Kolkas pagasta pārvaldes ēkā.

Nolēma piedalīties programmas *Cilvēkresursi un nodarbinātība* papildinājuma 1.2.2.4.2. apakšaktivitātes *Atbalsta pasākumu īstenošana jauniešu sociālās atstumtības riska mazināšanai un jauniešu ar funkcionālajiem traucējumiem integrācijai izglītībā* 2. kārtā.

... un 3. maijā

Nolēma ierosināt Zemkopības ministrijā atsavināt 1,24 ha lielu parka daļu uzturēšanai un brīvdabas estrādes ierīkošanai.

Atcēla Dundagas novada Domes priekšsēdētāja 2011. gada 7. III rīkojumu Nr.11 *Par pašvaldības autotransporta izmantošanu darba vajadzībām maršrutos Kolka - Dundaga un Dundaga - Kolka*.

Ugunsnelaimē cietušai ģimenei piešķīra apdzīvojamo platību Dundagā, *Dobējos* un piešķīra Ls 400 naudas pabalstu.

Viņa *Dundadzniekam* pastāstīja par piedzīvoto pirms turnīra un sacensību laikā:

— Vidusskolas grupā jūtu ļoti lielu izaugsmi. Uz turnīru gan netika apslimušais Edgars Pabērzs, bet viņu veiksmīgi aizstāja Lāsma Veinberga.

Taču sevišķu prieku man sagādāja 6.–8. klašu komanda. Šaubījos, vai tai vispār šajā reizē piedalīties. Bet pēdējos trīs mēģinājumos meitenes spēja radīt brīnumu, jo atmeta bailes, ka neiznāks, un līdz ar to pilnīgi atdzīvojās. Pēc pēdējā mēģinājuma biju laimīga, ka meitenes tā atraisījušās. Vieta, ko viņas izcīnītu turnīrā, vairs nebūtu tik nozīmīga. Taču arī te mēs visas piedzīvojām pārsteigumu — komanda gan neizlozēja atraktīvākās tehnikas, bet ļoti veiksmīgi ar uzdevumiem tika galā. Meitenes pašas jutās laimīgas. Šī komanda ar savu pēkšņo spēju mainīties un atvērties man sagādāja lielāko gandarījumu pēdējo gadu laikā.

Teātra sporta priekšnesumus dundadzniekiem būs iespēja noskatīties arī 4. jūnijā, Kurzemes Dziesmu dienā, kad mūsu jaunieši uzstāsies bērnudārza *Kurzemīte* sētā.

Diāna Siliņa

Autobusi vasarā

I/k Auto un būve izmaiņas autobusu maršrutos no 21. VI līdz 1. IX.

Kursēs

Dundaga–Mazirbe–Kolka otrdienās, ceturtdienās un piektdienās. No Dundagas plkst. 6.30 un 16.10, no Kolkas plkst. 7.30 un 17.15.

Dundaga– Kaļķi–Žagatas otrdienās, ceturtdienās. No Dundagas plkst. 14.55.

Dundaga–Vīdale–Kaļķi pirmdienās, trešdienās un piektdienās. No Dundagas plkst. 7.10 un 16.35.

Nekursēs

Dundaga–Tiņģere,
Dundaga–Neveja–Oste,
Dundaga–Kaļķi–Senķi,
Dundaga–Sabdagas,
Dundaga–Pāce.

Iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus. No drošinām to sagriešanu un transportēšanu. Samaksa tūlītēja. Licences nr. 2010-12/331. Tālrunis 28477217.

Pērk visa veida meža īpašumus un cirsmas. Palīdzam nokārtot nepieciešamo dokumentāciju. Tālrunis 22077215.

Lida Enzele (1936)
Ivars Cerminieks (1940)
Laimonis Indersons (1957)

«Dundadznieks» Nr. 9 (114)
2011. gada maijs.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Ģirts Kalnbirze, Velta Metene, Aivars Miška, Santa Namsone, Aldis Pinkens, Kristīne Savicka, Smaida Šnikvalde, Aiga Štrausa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauz redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize